

[Grethe Lyngs]

ninger ikke sætter byggearbejder og anlægsarbejder i gang. Centrum-demokraterne mener ikke, at kommuner skal føre finanspolitik, så mon vi ikke i al stilfærdighed skulle stille forslagsstillerne dette spørgsmål: hvilke kommuner har en relativt stor kassebeholdning, og hvad er egentlig relativt stor?

Centrum-demokraterne er enige i, at arbejdsløsheden er alt for høj. Ingen tvivl om det. Men vi vil gerne gentage, at desværre er der ingen hertillands, som kan afskaffe ledigheden. Derfor sagde vi også under valgkampen, at ingen skulle røre ved dagpengene, der er samfundets tak til de arbejdsløse.

Med hensyn til, om det kommunale selvstyre er illusorisk, vil jeg gerne understrege, at det finder CD absolut ikke. Tværtimod roser centrum-demokraterne både Kommunernes Landsforening, regeringen og Amtsrådsforeningen for den aftalte henstilling.

Mit partis ordfører under første sag på dagsordenen i dag var inde på, at CD ville se med velvilje på en lempelse af låneloftet for amter og kommuner, således at disse kan tage udenlandske lån til gode anlægsprojekter. Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren om, hvordan regeringens holdning hertil eventuelt ville være.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører, fru Aase Olesen, ikke kan være til stede, skal jeg gøre nogle betragtninger på hendes vegne.

Det radikale venstre er tilhænger af ramkestyringer. Vi finder ikke, at vi kan lade de offentlige udgifter vokse ud over alle grænser, og det er derfor nødvendigt at gribe ind. I øjeblikket finansierer vi en stor del af de offentlige udgifter ved lån til 20 pct. i rente. Det kan ikke gå i længden, så lider samfundet rentedøden. Det betyder, at vi må afvise det forslag, der foreligger her.

Noget andet er, at den begrænsning, der er sket i øjeblikket, nok ville være kommet alligevel, fordi kommunerne godt ved, at de ikke kan gennemføre skattestigninger.

Der er imidlertid en uheldig konsekvens af den måde, vækstbegrænsningen er sket på, nemlig den, at det i for høj grad er gået ud over anlægsaktiviteterne, også anlægsaktiviteter, som i sig selv kunne være nyttige, uden at de i og for sig medførte f.eks. et øget personaleforbrug. Jeg tænker her på energibe-

sparende foranstaltninger i offentlige bygninger, anlæg af cykelstier, der kunne begrænse skolebuskørsel og privatbilkørsel, osv. Det er vigtigt, at der bliver plads til den slags investeringer fremover. Det vil sige, at det må være muligt for de enkelte kommuner i høj grad at prioritere de områder, som de finder er vigtige. Den alsidighed må vi tillade.

Det vil også sige, at vi må tillade, at kommunerne investerer på områder, som statsmagten ikke finder er fornuftige. Der er altså ikke brug for mere detailstyring, tværtimod er der brug for en mindselse af den detailstyring, der sker i dag, og som de enkelte ministerier direkte og indirekte pålægger kommunerne.

Jeg synes, vi må erkende, at den gennemsnitsstyring, som vi jo har lagt op til, er blevet overholdt. Det har betydet, at nogle kommuner, som har haft behov herfor, har kunnet investere mere end gennemsnittet, mens andre har investeret mindre. Det finder vi er rimeligt. Vi mener, at indsatsen i øjeblikket bør koncentrere sig om, at staten skal genere kommunerne så lidt som muligt.

Agerschou (SF):

Når SF mener, at regeringen bør opgive henstillingerne til kommunerne om at overholde visse økonomiske rammer, så hænger det sammen med to ting.

For det første mener vi, at det kommunale selvstyre er værdifuldt og med til at placere beslutninger tættere på borgerne, som derved har større mulighed for at påvirke de ting, der foregår. Henstillingen til kommunerne er et alvorligt indgreb i dette selvstyre, et indgreb, som SF er grundlæggende imod.

For det andet har kommunerne, siden henstillingen kom første gang i 1979, i vid udstrækning valgt at spare på anlægsarbejderne. Det er meget naturligt, for besparelser på driftsbudgetterne ville umiddelbart have medført fyringer inden for det kommunale område, fyringer i en tid med arbejdsløshed og i en tid, hvor arbejdspresset i de kommunale forvaltninger og i den kommunale sektor er så stort som ingen sinde før. Man valgte altså at spare på anlægsarbejderne, og det er en linje, der er blevet fulgt lige siden.

Det har imidlertid naturligvis også bidraget voldsomt til den arbejdsløshed, der helt uacceptabelt i disse år blot stiger og stiger.